

Motýl Franta

Žil, byl jednou jeden motýl. Jmenoval se Franta. Jednoho dne se Fanda rozhodl, že poletí hledat pampeliškový pyl. Jak se rozhodl, tak také učinil. Jak tak letěl, pozoroval dění kolem a nekoukal pořád jen dopředu. To se mu stalo osudným. Naletěl do pavučiny a namotal se do ní. Snažil se volat o pomoc. Jak tak volal, probudil se pavouk. Kouká, co se stalo a co se zde děje. Fanda tenkým hláskem praví: „Ahoj, já se jmenuji Franta. A jak se jmenuješ ty?“ „Já jsem Pavučinka“. Řekl pavouk. Fanda kouká kolem. Pavučinka praví. „Prosím tě, nesežereš mě? Mohu ti někdy pomoc a odvděčím se ti“. To mu odpověděla Pavučinka. Fanda se pousmál a praví: „Ha ha ha.“ Pavučinka říká: „Ano, já i malé zvířátko, dokáže velké věci“. Pavučinka pustila Frantu, rozvázala ho a Fanda spokojeně odletěl. Uplynul nějaký čas a Fanda za nějakou dobu letěl opět kolem pavučinové sítě. Uslyšel Pavučinku, jak volá o pomoc. Přiletěl blíž a vidí, jak se Pavučinka zamotala a uvízla ve vysokých větvích. Dodržel svůj slib a přiletěl na pomoc. Vyprostil ji a Pavučinka byla moc ráda. Nakonec se z nich stali dobří kamarádi. Nakonec uslyšeli zvonec a pohádky je konec.